

er det altsaa foreslaaet, at der indsættes som nyt Stykke Indholdet af § 3, idet der dog gøres den Forandring, at Ordene i første Linie af denne Paragraf: „En Opfindelse anses ikke for ny“, ombyttes med: „Ej heller gives der Patent paa en Opfindelse“. Derved vil man opnaa, at man i § 1 har samlet alt, hvad der angaar Bestaffenheden af Opfindelsen, for saa vidt den kan udtrykkes i en Definition. Dernæst skulde det nærværende 3dje Stykke i § 1, hvor der er Tale om at forbeholde Staten at forfærdige og lade forfærdige Krigsmateriel, flyttes hen til et senere Sted, hvor det vil passe bedre. — Til § 2 er der stillet et Endringsforslag under Nr. 5, som ikke er af væsentlig Betydning, nemlig at der efter Ordet „Ret“ indsættes Ordene „efter Reglerne om Formuerettighedens Overgang“. Det tilsigter at forklare, at det er en Formueret, hvorom der er Spørgsmaal, og at denne Formueret maa kunne være Genstand for alle sædvanlige Transaktioner, som pleje at finde Sted med Hensyn til Formuerettigheder og navnlig ogsaa maa kunne erhverves ved Arv. — Dernæst er under Nr. 6 foreslaaet en Tilføjeelse. Man har ment, at det vilde være henfigtsmæssigt i selve Lovens at indsætte en Bestemmelse om, fra hvilket Tidspunkt denne Formueret kan anses for at være opftaaet. Saa længe Ansøgningen endnu ikke er indgivet, maa det jo være sikkert, at Opfinderen har fuldstændig Raadighed over Sagen, saaledes at der f. Eks. ikke kan gøres Eksekution i hans Ide, men selv efter at Ansøgningen er indgivet, mener Udvalget, at der ikke bør tilkomme Kreditor nogen Ret til at lægge Beslag paa denne Ansøgning og paa den derefter forventede Patentbeskyttelse. Derimod antager man, at fra det Øjeblik af, at en Bekendtgørelse om Ansøgningens Indgivelse er udstedt, skal det staa enhver Kreditor frit for at anvende Rettsforfølgning med Hensyn til Opfindelsen. Udvalget har fundet en Analogi for denne Betragtning i det Lovforslag, som for Tiden foreligger for Rigsdagen om Beskyttelse af Forfatterret og Kunstnerret, hvor det netop er foreslaaet, at der ikke skal kunne gøres retsligt Indgreb i Forfatterens og Kunstnerens Ret, forinden Værket er offentliggjort. Saalænge altsaa Skriftet foreligger i Manuskript, kan der ikke røres derved af Kreditor. Forfatteren har jo nemlig ogsaa ligesom Patentansøgeren en Væresret at værne om. Ligesom det maa være Forfatteren forbeholdt at bestemme, om han overhovedet finder, at Tidspunktet er kommet til Publikation, saaledes maa ogsaa Patentansøgeren, saalænge kun Ansøgning foreligger,

have Ret til at bestemme det Tidspunkt, da han intet har imod, at Sagen forelægges for Offentligheden. Derfor maa det staa ham frit for at tage sin Ansøgning tilbage inden det Tidspunkt, da Bekendtgørelsen sker; gør han ikke det, sker ved Bekendtgørelsen en Publikation, som nærmest maa sammenlignes med Offentliggørelsen af et Skrift, og derfor have vi ment, at det var passende her at indføre en tilsvarende Regel som den, der forhaabentlig vil komme til at gælde om Forfatterens og Kunstnerens Eneret. Det er dette, som Forslaget under Nr. 6 gaar ud paa at staa fast. — Om Endringsforslaget Nr. 7 behøver jeg ikke at udtale mig, da det følger af Forslaget Nr. 3, som jeg allerede har omtalt. — I § 4 er der foreslaaet, at Patentet skulde meddeles for et Tidsrum af 15 Aar, regnet fra Ansøgningens Indlevering. Der kan imidlertid maaske godt gaa meget lang Tid hen mellem Ansøgningens Indlevering og Patentets Udstedelse, Tiden kan for de forskellige Sager blive ulige lang, idet en Sag kan afgøres hurtigere end en anden, men Følgen vil da ogsaa efter Omstændighederne blive, at der kan blive stor Forskel mellem Tiden, i hvilken de forskellige Patenter kunne gøres gældende efter Udstedelsen. Udvalget har derfor ment, at der vilde blive større Ligelighed i alle Forhold, dersom man altid bestemte, at Patentet skulde gælde 15 Aar fra Udstedelsen. Det er en noget større Begunstigelse, der gives den Mand, der opnaar Patent, end Lovforslaget har tilsigtet. Men denne Begunstigelse haaber jeg, at der ikke skal være væsentlig Indvending imod. Jeg maa allerede her bemærke, at denne Sag slet intet har at gøre med Spørgsmaalet om, hvorvidt der maa tilkomme den Mand, der erhverver et Patent, en Beskyttelse for Opfindelsen fra et tidligere Tidspunkt end Patentets Udstedelse. Det ligger ikke i Regeringens Forslag, som det er i § 4, og det vil slet ikke komme til at ligge deri, naar Endringsforslaget vedtages, men paa et senere Punkt skal jeg tillade mig at meddele, hvad Udvalget har ment i denne Henseende at maatte foreslaa. De andre Endringer, der ere stillede til § 4 under Nr. 9, ere rene Redaktionsændringer, som jeg ikke behøver at opholde mig ved. Til § 5 har Udvalget foreslaaet, at de 3 første Stykker skulle udgaa og flyttes hen paa et mere passende Sted. Disse 3 Stykker angaa nogle Afgifter, men Lovens System er, at det første Kapitel handler om, hvad Patentet skal indeholde, fra hvilken Tid det skal regnes, og hvad dertil hører, medens derimod Kapitel II angaar Fremgangsmaaden ved Patentets Erhvervelse. Udvalget